

İŞBİRLİĞİ

O sene öyle bir kuraklık olmuş, öyle bir kuraklık olmuş ki ormandaki bütün nehirler, dereler kurumuş, hayvanlar susuzluktan ölmeye başlamışlar. Tek çözüm bir kuyu kazıp, toprağın derinliklerinde olabilecek suyu dışarı çıkarmakmış. Bu, elbette tek hayvanın yapabileceği bir şey değilmiş. Bir araya gelmişler, sırayla gruplar halinde çalışmaya başlamışlar. İşin zorluğunu sezen tilki sıra kendine geldiğinde hep saklanmış, ya işi olduğunu ya da hasta olduğunu söylemiş. Suyu eriştiklerinde ise kuyunun başında ilk beliren o olmuş. Ancak ormanlar kralı aslan, tilkinin su içmesine izin vermemiş. "Kuşlar bile gagalarıyla toprak taşıdı. Her birimiz diğerinden fazla çalışmak için gayret etti. Sen ise bedavaya konmak istiyorsun." demiş ve tilkiyi kuyunun başından kovmuş.

Bir gece kuyu nöbetini civciv tutuyormuş. Artık susuzluk canına tak eden tilki, sessizce kuyuya yaklaşmış. Amacı, civciv uyurken bir kova su çekip doya doya içmekmiş. Ama seslere uyanan civciv, karşısında tilkiyi görünce kendisini yemeye geldiğini düşünüp, öyle korkmuş, öyle korkmuş ki kendini kuyudan aşağıya atmış. Tilki ise olanı biteni hayretle izliyormuş. "Niye kuyuya atladın civciv, ben sana bir şey yapmayacaktım ki sadece su içmek istemiştin. Seni hemen oradan çıkaracağım." demiş ve kovayı öyle bir ustalıkla kuyuya sallamış ki civciv hoop diye suyla beraber kovanın içine girmiş. Tilki civcivi kurularken bir taraftan da sakinleştiriyormuş. "Sizlerle birlikte çalışsaydım bütün bunlar olmayacaktı."

Seslere koşan diğer hayvanlar tilkiyi iştmişler ve gösterdiği bu incelik için teşekkür etmişler. Aslan, "Suyu içip, civcivi kaçırdırdın; ama yapmadın. Artık sen de hepimizin birbirimize ihtiyacı olduğunu anlamışsındır. Bundan böyle suyu seninle de paylaşacağız." demiş ve nöbeti ona devretmiş.